

یوسف عزیزہ مصر

یوسف خوابنا بہ

۳۷^۱ یعقوب، سرزمینہ کنعانِ میان کی خودشہ پٹر ساکن بوبوستہ بو، زندگی کودی. ۲ ہنہ داستانہ زندگی یہ یعقوب:

یوسف ۱۷ سالہ بو کی خو برارآنہ آمرہ گلہ داری کودی و از خو برارآنہ بدحرفی خو پترہرہ خبر بردی. برارآئی کی از اونہ پترہ زنان، بلہہ و زلفہ پسرآن بید. ۳ یعقوب یوسف از تمامہ خو پسرآن بیشتر دوست داشتی، چونکی اونہ سالہایہ پیری زای بو. و اونہرہ ایتا روپوشہ رنگوارنگی فراہم بوکودہ بو. ۴ وختی اونہ برارآن دینیدی خوشآنہ پتر اونہ بیشتر از تمامہ خو پسرآن دوست دارہ، اونہ بد داشتیدی و نتانستیدی اونہ آمرہ سولوک بوکونید.

۵ یوسف خوابی یہ کی بیدہ بو. خو برارآنہرہ بوگفتہ. اوشآن یوسف خوابہ کی بیشنوستیدی، بیشتر اونہ آمرہ دشمن بوبوستیدی. ۶ پس بوگفتہ «بہ خوابی کی بیدہ بوم گوش بدید: ۷ گندمزارہ دورون گندمانہ دستہ کودن دریمی. دینمہ می دستہ گندم ویریزہ بہ پا ایسہ، شیمی دستہ گندمانم اونہ دور حلقہ زینیدی و می دستہ گندمہ جلو تعظیم کونیدی.» ۸ اونہ برارآن بوگفتیدی: «یعنی کی آمی پادشاہ بیبی؟ آمرہ فرمان بدی؟» اونہ خواب و اونہ حرفآنہ وستی اوشآنہ کینہ اونہ آمرہ دو چندان بہ.

۹ یوسف خوابہ دیگرہ بیدہ کی اونہ خو برارآنہرہ تعریف بوکودہ، بوگفتہ: «خواب دینمہ کی خورشید و ماہ و یازدہ تآ ستارہ کرہ مرہ تعظیم کودن دریدی.»

۱۰ یوسف وختی کی ہر چی خواب بیدہ بو، خو پتر و برارآنہرہ تعریف بوکودہ، اونہ پتر سرزنش کونان بوگفتہ: «آن دچی خوابی ایسہ کی تو بیدہیی؟ یعنی من و تی مار و تی برارآن وا بائیم، ترہ تعظیم بوکونیم؟» ۱۱ اونہ برارآن اونہ آمرہ حسودی کودیدی، ولی اونہ پتر، یوسف حرفآنہ بہ خاطر بیسپردہ.

یوسف برارآن یوسف فروشیدی

۱۲ یوسف برارآن بوشو بید چراگاہہ نزدیکہ شہر شکیم، خوشآنہ پترہ گوسفندانہ بچرانید. ۱۳ یعقوب یوسف بوگفتہ: «مگر تی برارآن گلہ یہ نبردیدی شکیم بچرانید. بیآ، منم ترہ اوسہ کونم اوشآنہ ورجہ.» یوسف بوگفتہ: «بچشب»

۱۴ پس یوسف بوگفتہ: «بوشو خبرہ سلامتی یہ تی برارآن و گلہ یہ مرہ باور.» یوسف از درہ یہ حبرون اوسہ کودہ. وختی کی یوسف بہ شکیم فرسہ، ۱۵ اینفر یوسف کی دشتہ دورون سرگردان، خو برارآنہ دونبال گردستی بیدہ، از او وورسہ: «چی دونبالہ سر گردستن دری؟»

۱۶ یوسف بوگفتہ: «می برارآنہ دونبال گردم. تآنی مرہ بیگی گلہ یہ کویہ ببردیدی بچرانید؟» ۱۷ او مرد بوگفتہ: «اوشآن از آیہ شوئون دبید، بیشنوستم کی گفتن دبید: (بیشیم دوتان.)» یوسفم اوشآنہ دونبالہ سر راہ دکفہ، نزدیکایہ دوتان اوشآنہ بیدہ.

۱۸ هطو کی یوسف برآران یوسف از رایه دور دینیدی، پیش از اونکی به اوشان فرسه، نقشه کشیدی کی اونه بوکوشید. ۱۹ همدیگره بوگفتیدی: «ایوارده اونی کی همش خوابنما به آمون دره. ۲۰ بآیید اونه بوکوشیم. تودیم ایتا از آچایانه دورون، بیگیم کی جانوره درندهیی اونه بوخورد. بیدینیم اونه خوابانه سر چی آیه.»

۲۱-۲۲ ولی رثوبین کی بیشنوسته اوشان چی نقشه یی کشن دریدی، یوسف نجات دئنه وستی بوگفته: «بآیید خونریزی نوکونیم، اونه نوکوشیم. هه بیابانه میان اونه تودیم آچاه دورون، ولی اونه جانه نیگیریم.» اشانه بوگفته کی یوسف از اوشانه دست نجات بده، واگردانه بیره خو پیره ورجه.

۲۳ هطو کی یوسف به خو برآران فرسه، اونه روپوشه رنگوارنگی به از اونه تن بکنیدی. ۲۴ اونه بیگفتیدی، تودیدی اوچاه دورون کی خوشک و بی آب بو. ۲۵ بینیشیدی کی غذا بوخورد، خوشانه سره کی واگردانیدی، اوشانه چشم دکفته کی از دور کاروانه اسماعیلیان از سرزمینه جلعاد آمون دبید کی خوشانه شترانه کندر و اسفند و ادویه جات بار بزه بید، بردن دبید مصر.

۲۶ یهودا خو برآران بوگفته: «چی فایدهیی امره داره اونی براره بوکوشیم، اونه مردنه مخفی بوکونیم؟ ۲۷ بآیید اونه جانه نیگیریم اونه به اسماعیلیان بفروشیم. اون اونی براره، از اونی گوشت و خونه.» اونه برآران گوش بوکودیدی. ۲۸ وختی کی تاجرآن از سرزمینه مدیان کی هو اسماعیلیان بی، فرسه بیدی، یوسف از چاه دورون بیرون باوردیدی، اونه به بیست سکه یه نقره بفروخیدی. تاجرآنم یوسف بریدی به مصر.

۲۹ وختی کی رثوبین بوشو چاه سر، یوسف کی چاه دورون نیدینه، خو لیاسانه پاره بوکوده. ۳۰ واگردسته خو برآران بوگفته: «او ری او یه نیسه بو! هسه وا می پیره جوابه چی بدم؟»

۳۱ اوشان یوسف روپوشه اوسنیدی، نره بزه خونی به کی سر واوه بید، روپوشه واسنیدی. ۳۲ و روپوشه رنگوارنگی به اوسنیدی بیدیدی خوشانه پیره، بوگفتیدی: «امان آروپوشه راه سر بیافتیم، بیدین تی پسره شینه یا نه؟»

۳۳ یعقوب روپوشه خوب واری بوکوده، بوگفته: «می پسره روپوشه! نوکونه جانوره درنده بی اونه بوخورد، حتماً یوسف تیکه پاره بو بوسته.» ۳۴ پس یعقوب از غمه یوسف خو لیاسه پاره کوده، و لیاسه غم دوکوده، روزانه زیادی خو پسره وستی ماتم بیگفته. ۳۵ تمامه اونه زاگان، پسر و دختر بمویدی خوشانه پیره تسلی وستی. ولی یعقوب آرامه نوبوستی، گفتی: «ماتمه امره میرم، شمه قبره دورون* می پسره ورجه.» پس یعقوب زار زار گریه کودی.

۳۶ میان مدیانان، یوسف مصر دورون به فوطیفار بفروخیدی. فوطیفار ایتا از بزرگانه دربار و رئیس محافظانه فرعون بو.

یوسف و فوطیفاره زن

۳۹ ۱ یوسف، تاجرآنه اسماعیلی بیده بید مصر. فوطیفار کی ایتا از خادمانه شخصی فرعون و اونه رئیس محافظان بو، یوسف از اسماعیلیان کی باورده بید مصر، بیهه.

۲ خداوند یوسف امره بو، پس اون موفق بو بوسته و خو اربابه مصری خانه زندگی کودی. ۳ یوسف اربابم دینه کی خداوند یوسف امره، و هر کاری کونه، خداوند اونه موفق کونه. ۴ پس یوسف، خو اربابه ورجه خیلی عزیزه بوسته و خادم مخصوصه اون به. فوطیفار خو خانه و دارایی اختیاره فده یوسف دست. ۵ از وختی کی فوطیفار خو خانه و دارایی اختیاره یوسف دس فده، خداوند او مرد مصریه یوسف وستی برکت دهه. برکت خداوند بر اونه خانه و دارایی،

* به عبری: شیول، یعنی دیاره مردگان

چی خانہ دورون چی صحرا دورون فرار گیره. ۶ اون هر چی دأستی بیسپردہ یوسف دس، د فکر و خیالی نأستی مگر چی خورد و خوراکی بوخوره.

یوسف جوانی خوش اندام و خوش قیافه بو. ۷ ایتأ روز فوطیفاره زن، هوس نزدیکي یوسف آمره بوکوده و بوگفته: «می آمره همخواب بوبو!» ۸ ولی یوسف قبول نوکوده، خو اربابه زنه بوگفته: «بیدین، کی من همه کاره یه آ خانہ یم، می اربابم از کارأنه خو خانہ هیچ نیگرانی نأره. هر چی کی دأره، مره بیسپردہ. ۹ هیچکس آ خانہ دورون از من بالاتر نی یه. همه چی اختیار می دس دره، به جز تو کی اونه همسری. پس چوطو تأنم آ کاره شریرأنه و گناهه بزرگه بر ضده خدا انجام بدم؟»

۱۰ فوطیفاره زن هر روز خو اشتیاقه یوسف گفتی، ولی یوسف قبول نوکودی کی اونه آمره همخواب ببه و یا اونه همراہ ببه. ۱۱ ایتأ روز یوسف بوشو خانہ دورون کی خو کارأنه انجام بده، از نوکرأنه خانہ هیچ کدام به خانہ نیسه بید. ۱۲ فوطیفاره زن یوسف رخته بیگفته و بوگفته: «بیأ، می آمره همخواب بوبو.» ولی یوسف خو رخته اونه دسته دورون جا بنه، بودووسته بوشو بیرون.

۱۳ وختی کی فوطیفاره زن بیده یوسف رخته اونه دسته دورون بجا بمأنسته و خودشم از خانہ بودووسته بوشو بیرون، ۱۴ خانہ نوکرأنه دوخوآده، بوگفته: «بیدینید، می مرد، آ عبرانی یه به خانہ بأورده کی آمره رسوا بوکونه. اون بمو بو کی می آمره همخواب ببه، منم فریاد بزم. ۱۵ وختی کی بیشنوسته من فریاد بزم، خو رخته آیه می ورجه جا بنه، بودووسته بوشو بیرون.»

۱۶ پس او زن یوسف رخته خو ورجه بدأشته تا یوسف ارباب به خانہ بمو. ۱۷ پس اونه ره بوگفته: «آ غلامه عبرانی کی آمره بأوردی، بمو بو می ورجه کی مره رسوا بوکونه. ۱۸ ولی هطو کی من فریاد بزم، خو رخته می ورجه جا بنه، بودووسته از خانہ بوشو بیرون.»

یوسف زندانه دورون

۱۹ وختی کی یوسف ارباب خو زنه حرفأنه بیشنوسته کی گفتی: «تی غلام آ بلایه می سر بأورده.» خیلی عصبانی بودووسته. ۲۰ یوسف دستگیر بوکوده و زندانه دورون توكده اویه، زندانی بو کی زندانیانه پادشاه زندانی بید. ۲۱ ولی خداوند یوسف آمره بو، اویه اونه محبت بوکوده و یوسف زندانبانه ره عزیزه بوسته. ۲۲ زندانبان تمامه زندانیانه او زندانه بیسپردہ یوسف دس. پس هر کاری زندانه دورون انجام بوستی، یوسف جوابگو بو. ۲۳ زندانبان تمامه زندانه کارأنه یوسف دس بیسپردہ بو، د هیچ کاری نأستی. چونکی خداوند یوسف آمره بو؛ یوسف هر کاری کودی، خداوند اونه سربلنده کودی.

ساقی و نانوا

۴۰ ۱ چندی بوگذشته کی رئیس ساقیان و رئیس نانویانه پادشایه مصر، پادشایه برنجأنه بیدی. ۲ فرعون از خو خادمأن یعنی رئیس ساقیان و رئیس نانویان عصبانی به، ۳ اوشأنه زندانه قصره دورون هویه کی یوسفم دربند بو، زندانی بوکوده. ۴ رئیس نگهبانان، اوشأنه بیسپردہ یوسف دس، یوسفم اوشأنه خدمت کودی؛ چندی کی از اوشأنه زندانی بوستن بوگذشته، ۵ ساقی و نانوا یه پادشاه، ایشب هر کی خوره خوابی بیده. هر کسه خواب تعبیره مخصوصه خودشه دأستی. ۶ صبحه روز بعد کی یوسف بوشو اوشأنه ورجه، بیده کی اوشأن خیلی پریشانیدی. ۷ یوسف وورسه: «چیسه کی ایمروز خیلی غمگینیدی؟»

۸ جواب بدیدی: «آمان هر دو نفر دیشب خواب بیده‌ییم، ولی هیچکس آیه نیسه کی بتانه آمی خوابه آمی ره تعبیر بوکونه.»

یوسف اوشانه بوگفته: «مگر علم تعبیره خواب خدائین نی‌یه؟ مره بیگید کی چی خواب بیده‌ییدی.»

۹ پس رئیس ساقیان خو خوابه یوسف ره واگویا بوکوده و بوگفته: «ایتا انگور درخته می چشم جلو خواب بیدم، ۱۰ کی سه‌تا شاخه داشتی. گول بوکوده* شکوفه باورده و انگور برسه. ۱۱ فرعونه جام به دس داشتیم، انگورانه بیچم اوشانه فرعونه جام دورون فیچالستم فدم فرعونه دس.»

۱۲ یوسف اونه بوگفته: «تی خوابه تعبیر انه: سه شاخه، نیشانه‌یه سه روزه. ۱۳ سه روز دیگر فرعون تره سربلنده کونه واگردانه بره تی کاره قبلی سر. ساقی‌یه دربار فرعون بی، شراب دوکونی فدی فرعونه دس. ۱۴ وختی کی همه چی تره بر وفق مراده. مره به یاد باور، مره مهربانی بوکون، می سرگذشته فرعون‌ره بوگو و از اون خواهش بوکون مره از زندان آزاده کونه. ۱۵ چونکی مره از سرزمینه عبرانیان به زور باوردیدی آیه، سرزمینه مصر دورونم گناهی نوکودم کی مره تو‌دیدی سیاحاله دورون.»

۱۶ وختی کی رئیس نانوایان ایشونه رئیس ساقیان تعبیره خواب خیر بو، یوسف بوگفته: «منم خواب بیدم کی سه‌تا سبده نان سفید سر به سر می سره جور نهه. ۱۷ سبد بوجوری دورون نانه شیرینی‌یه جورواجوری دوبو فرعون‌ره، ولی پرنده‌یان اوشانه از سبد دورون کی می سره جور نهه بو، خوردن دیبید.»

۱۸ یوسف بوگفته: «تعبیره تی خواب انه: سه‌تا سبد، نیشانه‌یه سه روزه. ۱۹ سه روز دیگر، فرعون تی سره و آوینه، تره داره جور آویزانه کونه، پرنده‌یانم تی جانه گوشته خوریدی.»

۲۰ سه روز بعد کی فرعون روز تولد بو، جشنی خو تمام خادمان‌ره بر پا بوکوده. اون، رئیس ساقیان و رئیس نانوایان باورده خو خادمانه جلو. ۲۱ رئیس ساقیان اوسه کوده خودشه کاره قبلی سر، کی جام شرابه فده فرعونه دس. ۲۲ ولی رئیس نانوایان بوکوشتیدی به دار بزه‌ییدی، هوطو کی یوسف اوشانه‌ره پیشگویی بوکوده بو. ۲۳ ولی رئیس ساقیان یوسف به یاد ناورده و اونه فراموشه کوده.

یوسف فرعونه خوابه تعبیر کونه

۱ دو سال بوگذشته. فرعون خوابی بیده کی رودخانه‌یه نیل کنار به پا ایسه. ۲ کی هفتا گاو چاق و چله از رودخانه بیرون بموییدی و سبزه‌زاره دورون چراکودن دیبید. ۳ اوشانه دونباله سر، هفتا گاو دیگرم از نیل بیرون بموییدی کی لاغر و استخوانی بید و او گاوانه ورجه بیسه‌ییدی. ۴ گاوانه لاغر و بدشکل هفتا گاو چاق و چله‌یه خوریدی. بعد از اون فرعون از خواب ویریشته.

۵ فرعون بوخوفته، دوواره خواب بیده: هفتا خوشه‌یه گندمه پرمغز و خوب، ایتا ساقه رو بوجور بموییدی. ۶ اوشانه دونباله سر هفتا خوشه گندمه دیگر بوجور بموییدی کی پوچ و از باده گرم بوسوخته بید. ۷ او خوشه‌یانه پوچ او هفتا خوشه‌یانه پرمغز فوریدی. فرعون از خواب ویریشته و بفهمسته کی خواب دتن دوبو.

۸ فردایه او روز فرعون خیال پریشان بو. خو آدمانه اوسه کوده کی تمام جادوگران و حوکمایه مصر باورید. فرعون هر چی کی خواب بیده بو، اوشانه بوگفته. ولی هیچکس نتانستی اونه خوابه تعبیر بوکونه. ۹ در جا، رئیس ساقیان، فرعونه بوگفته: «ایمروز می گناه مره به یاد بمو. ۱۰ روزی کی فرعون از خو غلامان خشمگین بوبوسته بو، مره، رئیس نانوایان امره زندانه قصره میان زندانی بوکوده. ۱۱ آمان هر دو نفر ایشب خوابی بیده‌ییم کی هر کدام از او خوابان خوره

* به فارسی: جوانه زد

تعبیری داشتی. ۱۲ امی آمره اوپه جوانی عبرانی ایسه بو کی رئیسه محافظانه خادم بو. امان هر چی خواب بیده بيم، اونره بوگفتيم. اونم هر كسه خوابه اونره تعبیر بوکوده. ۱۳ هوطو کی اون امی خوابه تعبیر بوکوده بو، هوطوم بوبوسته؛ من و اگر دستم می کاره سر، رئیسه نانوائانه دار بزه بیدی.»

۱۴ فرعون اوسه كوده یوسف دونبال، اونه فوری از سیاهچال بیرون باوردیدی. یوسف خو ریش بترشته، خو لیاسه عوضه كوده، بمو به حضوره فرعون. ۱۵ فرعون یوسف بوگفته: «خوابی بیدم کی هیچکس نتانه اونه تعبیر بوکونه. ولی درباریه تو بیشنوستم کی هر خوابی به تانی تعبیر بوکونی.»

۱۶ یوسف فرعونه جواب بده: «من نتانم. خدا فرعونره جوابه خیری دیهه.»

۱۷ فرعون یوسف بوگفته: «خواب بیدم کی رودخانه نیل کنار به پا ایسم. ۱۸ ایدفعه، هفتا گاهه چاق و چله از نیل دورون بیرون بمویدی و سبزه زاره دورون چراکودن دیبید. ۱۹ اوشانه دونباله سر، هفتا گاهه دیگرم کی بدشکل و لاغر و استخوانی بید، بیرون بمویدی. من تمامه سرزمینه مصر دورون، آ جور گاهه بدشکل نیده بوم. ۲۰ آ گاهه لاغر و بدشکل او گاهه چاق و چهله کی اول بیرون بمو بید، خوریدی. ۲۱ هرچند کی اوشانه بوخورده بید، بازم معلوم نوبو؛ هوطو خوشانه اوله مانستن لاغر بید. از خواب ویریشتم.»

۲۲ «بازم خواب بیدم کی هفتا خوشه یه گندمه پرمغز و خوب ایتا ساقه رو بوجور بمویدی. ۲۳ ایدفعه هفتا خوشه یه خوشک و پوچ و بوسوخته از باده گرم اوشانه دونباله سر بوجور بمویدی. ۲۴ او خوشه یانه پوچ هفتا خوشه یه خوبه فورستیدی. منم آ خوابانه جادوگرانه بوگفتم، ولی هیچکس نوبو کی، اوشانه مره تعبیر بوکونه.»

۲۵ یوسف فرعونه بوگفته: «هر دوتا خوابه فرعون ایچی گیدی، خدا شمره از اونچی کی سرزمینه مصر دورون پیش آمون دره، باخبره كوده. ۲۶ هفتا گاهه خوب نیشانه یه هفت ساله؛ هفتا خوشه یه گندمه خوم نیشانه یه هفت ساله. هر دوتا خواب ایچی گیدی. ۲۷ هفتا گاهه لاغر و بدشکل کی اوشانه دونباله سر بیرون بمو بید، هفت سالیدی. هفتا خوشه یه بوسوخته از باده گرم و پوچ نیشانه یه هفت ساله قحطی ایسه. ۲۸ هوطو کی فرعونه بوگفتم، خدا هر چی کی در نظر داره انجام بده، فرعونره آشکاره كوده. ۲۹ هفت سالی کی آمون دره، سرزمینه مصر دورون هفت ساله فراوانی یه. ۳۰ ولی اونه دونباله سر، هفت ساله قحطی آیه کی هفت ساله فراوانی سرزمینه مصر دورون فراموشه به. قحطی آ سرزمینه دورون بیداد كونه. ۳۱ آ قحطی خیلی سخت به، طوری کی آ قحطی وستی فراوانی آ سرزمینه دورون فراموشه به. ۳۲ چونکی فرعونه خواب دو بار تکرار بوبوسته، نیشان دهه کی آ قحطی از جانبه خدا مقرر بوبوسته و خدا به زودی اونه به سر انجام رسانه.»

۳۳ «وخته شه کی فرعون ایتا مرد دانا و عاقله دونبال بگرده کی اون تمامه سرزمینه مصر سرپرستی بوکونه. ۳۴ فرعون وا آ سرزمینه ره ناظرانی تعیین بوکونه و هفت ساله فراوانی دورون، یک پنجمه محصوله مصر انبار بوکونه. ۳۵ هفت ساله خوبه دورون اوشان، وا تمامه گندم و حبوباته خورد و خوراکه فرعونه انباره میان انبار و نگهبانی بوکونید کی همیشه شهرانه دورون خورد و خوراک بمانه. ۳۶ آ خورد و خوراکان وا سرزمینه مصره ذخیره ببه کی هفت ساله قحطی دورون مردمه مصر، خورد و خوراک بدآرید؛ اطوبی آ سرزمین قحطی وستی نابود نیبه.»

یوسف عزیزه مصر

۳۷ فرعون و تمامه اونه خادمان یوسف گفتاره پسند بوکودیدی. ۳۸ پس فرعون خو خادمانه وورسه: «امان کویه تانیم آجور آدمه پیدا بوکونیم کی روحه الهی در خودش بدآره؟» ۳۹ پس فرعون یوسف بوگفته: «هسه کی خدا تره از انجامه

تمامه خو اراده باخبره كوده، هيچكسه ديگري نيسه كي تره مأنستن حكيم و عاقل بيه. ۴۰ تره همه كارهيه مي قصر كونم و تمامه مردمم بيدى به فرمانه تو. فقط مي تخت و تاجه و ستي از تو بالاترم.»

۴۱ فرعون يوسف بوگفته: «هسه تره اَطويي سرپرسته تمامي يه سرزمينه مصر كونم.» ۴۲ پس فرعون خو انگوشتره مهري يه بيرون باورده، تَوَدَه يوسف دس. ايتا شنله كتانه باارزش بنه اونه دوشه رو و ايتا زنجيره طلايي يم تَوَدَه يوسف گردن. ۴۳ اونه سواره خو دوَمي ارايه يه سلطنتي بوكوده و جلو دارانم فرياد كوديدي: «زانو بزنيدي.» فرعون يوسف بر تمامه سرزمينه مصر حاكم بوكوده. ۴۴ فرعون يوسف بوگفته: «هرچند من فرعونم، ولي هيچكس سرزمينه مصر دورون خو دس و پايه درازه نوكونه، مگر تو اجازه بدی.»

۴۵ فرعون يوسف، صَفِنَات فَعْنِيح نام بنه و اَسِنَات يوسف ره عقد بوكوده. اَسِنَات فوطي فارغ دختر بو. فوطي فارغ كاهنه «اون» بو. يوسف تمامه سرزمينه مصر سرڪشي كودي. ۴۶ يوسف سي سال داشتی كي خادمه پادشايه مصر بوبوسته. پس يوسف از فرعونه ورجه شه كي تمامه سرزمينه مصر بگرده.

۴۷ تمامه هفت ساله فراواني ميان، سرزمينه مصر محصوله فراواني باورده. ۴۸ او سالانه ميان يوسف فرمان دهه همه يه محصولاته سراسره مصر به انبارانه شهران باوريد تمامه محصوله مزرعه يه هر شهري يه هو شهر دورون انباره كونيد. ۴۹ يوسف تا تأنستي دريا كناره فورشه مأنستن گندمانه انبار بوكوده، طوري كي کسی نتأنستي اوشأنه بيشماره.

۵۰ پيش از اونكي ساله قحطی فرسه، يوسف زن اَسِنَات، فوطي فارغ دختره دوتا پسر يوسف به دنيا باورده. ۵۱ يوسف خو اولي زاكه منسي (يعني فراموشي) نام بنه، بوگفته: «چونكي خدا تمامي يه رنج و دوري از مي پتر و مي فاميله از مي ياد ببرده.» ۵۲ اون خو دوَمي پسره افرایم نام بنه (يعني پوربار): چونكي بوگفته: «خدا مره مي سرزمينه رنجه دورون پوربار بوكوده.»

۵۳ هفت ساله فراواني، مصر دورون به آخر برسه. ۵۴ هوطو كي يوسف پيشگويي بوكوده بو، هفت سال قحطی بو، تمامه سرزمينانه ديگره دورونم قحطی بمو بو، ولي سرزمينه مصر دورون، خوراكي انبارانه دورون پور بو. ۵۵ وختي كي تمامه مصر قحطی بو، مردم خوراكي و ستي شيدی فرعونه ورجه التماس كونيدي، فرعونم تمامه مردمه بوگفته: «بيشيد يوسف ورجه هر چي شمره گه هوطو بوكونيد.» ۵۶ وختي كي سراسره كشوره مصر قحطی بو، يوسف انبارانه واكوده گندمانه مصريانه بوفروخته، چونكي سراسره مصر پيله قحطی بو. ۵۷ مردمه، تمامي يه سرزمينانه ديگرم امويدي مصر، يوسف ورجه كي خوراك بيهينيد، چونكي تمامي يه زمينه سر خوشكسالي بمو بو.

يوسف براران شيدی مصر

۴۲ ۱ وختي كي يعقوب بيشنوسته مصر دورون گندم پيدا به، خو زاكانه بوگفته: «چره آيه به پا ايسه بيدی، ايتا اويتا يه نيگاه كونيدي؟ ۲ بيشنوستم كي مصر دورون گندم فراوانه، بيشيد اويه گندم بيهينيد باوريد كي زنده بمأنيم، نيميريم.» ۳ پس دهتا از يوسف براران راه دكفتيدي، بوشويدي مصر كي گندم بيهينيد. ۴ ولي يعقوب، بنيامين كي يوسف براره تني بو اوشأنه امره اوسه نوكونه، چونكي ترس داشتی اونه سرم بلا بايه. ۵ پس يعقوب پسرانم از اوشاني بيد كي گندمه و ستي بمو بيد، چونكي سرزمينه كنعان دورونم قحطی بمو بو.

۶ در او وخت يوسف، حاكمه سرزمينه مصر بو؛ اون بو كي مردمه گندم فروختی. پس وختي كي اونه برارانم فرسه بيدی، يوسف جلو با احترام زانو بزه بيدی، خوشأنه سره بيچير باورديدي. ۷ هطو كي يوسف خو برارانم بيده، اوشأنه بشناخته. ولي وانمود بوكوده كي اوشأنه نشناسه، تندي امره حرف زنه، اوشأنه وورسه: «از كويه آيدي؟» اوشانم جواب بديدي: «از سرزمينه كنعان بموييم كي گندم و خوراك بيهينيم.»

- ۸ یوسف خو برآرآنہ بشناخته، ولی اوشان، یوسف نشناختیدی. ۹ ولی یوسف خوابانی کی دربارہیہ اوشان بیدہ بو بہ یاد باورده، بوگفته: «شومان جاسوسیدی! بموییدی بیدینید کویہ امی سرزمین بی دفاع ایسه.»
- ۱۰ اوشان جواب بدیدی: «نه سرور، امان شیمی غلامان بموییم خوراکی بیهینیم. ۱۱ امان همه تان اینفره زاکیم، امان، شیمی غلامان کی جاسوس نییم، بلکی مردآنہ شریفی ایسیم.»
- ۱۲ یوسف اوشانہ بوگفته: «نه، شومان بموییدی بیدینید کی سرزمینہ مصر از کو طرف بی دفاع ایسه.»
- ۱۳ اوشان جواب دیهدی: «امان شیمی غلامان، دوازدہ تا برآریم، ایتا پترہ پسریم کی سرزمینہ کنعان زندگی کونہ. امی کوجہ برآرم ہسہ اونہ ورجہ ایسه. ایتا از امی برآرئم گوم و گورہ بوستہ.»
- ۱۴ یوسف اوشانہ بوگفته: «ہنہ کی شمرہ بوگفتم: شومان جاسوسیدی! ۱۵ پس شمرہ اٹویبی امتحان کونم: بہ جانہ فرعون قسم کی تا شیمی کوجہ برآر آیہ نایہ، ونالم از مصر بیشید. ۱۶ اینفر از خودتآنہ میان اوسہ کونید بشہ شیمی کوجہ برآرہ باورہ آیہ، اوشانہ دیگرم زندانہ دورون ایسیدی کی بفہم حقیقتہ گفتن دریدی یا نہ. اگر ہر چی بوگفتیدی حقیقت ندرہ، بہ جانہ فرعون قسم کی جاسوسیدی.»
- ۱۷ پس یوسف همه تانہ سہ روز زندانی بوکودہ. ۱۸ روز سوّم اوشانہ بوگفته: «ہر چی شمرہ گم، انجام بید کی زندہ بمآنید. چونکی من از خدا ترسم: ۱۹ اگر شومان مردآنہ درستکاری ایسیدی، اینفر از شیمی برآران زندانہ دورون بیسہ. اوشانہ دیگرم گندمانہ بار بزید ببرد شیمی فامیلانہرہ کی بی خوراک نمآنید. ۲۰ ولی شیمی کوجہ برآرہ وا باورید می ورجہ تا بفہم شیمی حرفان درستہ و نیمیرید.» اوشانم قبول بوکودیدی.
- ۲۱ ہمدیگرہ بوگفتیدی: «یقین دآریم امی کوجہ برآرہ امرہ بدی بوکودیم، چرہ کی اون خو جانہ وستی امرہ التماس کودی، امان اونہ پریشانی بہ بیدہیم، ولی اونہ محل نوکودیم. ہنہ وستی ایسہ کی آ جور گرفتار بو بوستیم.»
- ۲۲ رتوبین جواب بدہ: «من شمرہ بوگفتم کی در حقہ اون گناہ نوکونید ولی شومان گوش نوکودیدی! ہسہ اونہ خون دکفته امی گردن وا اونہ جواب پس بدیم.»
- ۲۳ اوشان نانسیدی کی یوسف اوشانہ حرفانہ فہمہ، چونکی مترجمی مابینہ اوشان ایسہ بو. ۲۴ یوسف پوشتہ کودہ و گریہ بوکودہ. وختی کی واگردستہ اوشانہ امرہ حرف بزہ، بعد از اون فرمان بدہ شمعون بیگیرید، اونہ برآرانہ چشمہ جلو دکودید.
- ۲۵ بعد از اون یوسف دستور بدہ: «اوشانہ خورجینہ گندمہ امرہ پترہ کونید! ہر کسہ نقرہیہ از نو خودشہ کیسہ دورون بنید! خوراکہ سفرم اوشانہ فدید!» پس آ کارآنم انجام بیگفتہ. ۲۶ اوشانم گندمانہ بار خوشانہ الاغان کونیدی، راہ دکفتیدی.
- ۲۷ غروب دم فرسہ بیدی نخلستانہ میان کی شب اوہیہ بیسید، ایتا از اوشان شہ الاغہ خوراک بدہ، وختی خو کیسہ وا کونہ خو پولہ نقرہیہ او دورون دینہ. ۲۸ خو برآرانہ بوگفته: «می می پولہ نقرہیہ واگردآنہ بیدی، بیدینید، می کیسہ دورون نہہ.» از ترس اوشانہ دیلہ لرزہ دکفته، ترسان و لرزان ہمدیگرہ بوگفتیدی: «آن دچی بلایی ایسہ کی خدا امی سر باورده؟» ۲۹ وختی کی واگردستیدی کنعان خوشانہ پترہ ورجہ، ہر چی کی پیش بمو بو اونہرہ نقل بوکودیدی.
- ۳۰ بوگفتیدی «او مردای بی کی حاکمہ او سرزمینہ، امی امرہ تند حرف بزہ، جاسوسانہ مانستیم امی امرہ رفتار بوکودہ. ۳۱ ولی اونہ بوگفتیم: امان مردآنہ درستکاری ایسیم، جاسوسی ہم نوکونیم. ۳۲ امان دوازدہ تا برآریم، ایتا پترہ پسریم. اینفرم گمہ بوستہ، امی کوجہ برآرم کنعان دورون امی پترہ ورجہ ایسہ. ۳۳ او مردای یہ کی حاکمہ او سرزمینہ، امرہ بوگفته: اٹویبی فہم کی مردآنہ درستکاری ایسیدی کی اینفر از شیمی برآران آیہ بیسہ، بقیہ بیشید گندمانہ اوسنید

ببرید، کی شیمی خانوادہ گوشنہ نمائید۔ ۳۴ ولی شیمی کوجہ برآرہ بأورید می ورجہ کی بدآنم مردآنہ درستکاری ایسیدی نہ جاسوس۔ منم شیمی برآرہ آزادہ کونم کی بتآئید آ سرزمینہ دورون تجارت بوکونید۔»

۳۵ وختی کی اوشآن خوشآنہ خورجینہ گندمہ واکودیدی، ہر کس خو پولہ خو خورجینہ دورون بیآفتہ۔ وختی کی اوشآن خوشآنہ پثرہ آمرہ خوشآنہ کیسہ نقرہ یآنہ بیدہ ییدی، بترسہ ییدی۔ ۳۶ یعقوب بوگفتہ: «شومان می زاکآنہ از من فیگفتیدی؛ یوسف کی پیدا نوبوستہ، شمعونم کی نیسہ۔ ہسہ بنیامین از من فیگفتن دریدی۔ ہمہ یہ آ بلایان می سر آمون درہ۔»

۳۷ رثوبین خو پثرہ بوگفتہ: «اگر اونہ دوبارہ تی ورجہ نآوردم، تو تآنی می دونتآ پسرہ بوکوشی۔ اونہ مرہ بیسپر، منم اونہ واکردآنم آورم۔»

۳۸ ولی یعقوب بوگفتہ: «شیمی آمرہ او یہ اوسہ نوکونم، چونکی اونہ برآر ہمرہ، ہہ ایتآیہ کی مرہ بمآنستہ۔ اگر آسفر دورون بلایی اونہ سر بآیہ، منم می مویہ سفیدہ بہ گور برم۔»

واگردستہ برآران بہ مصر

۴۳ ۱ قحطی او سرزمینہ دورون بیداد کودی۔ ۲ پس ہر چی گندم کی از مصر بأوردہ بید بوخوردیدی۔ اوشآنہ پثر، اوشآنہ بوگفتہ: «واگردید، بیشید ایچہ آذوقہ بیہنید بأورید۔»

۳ یہودا خو پثرہ بوگفتہ: «او مردای آمرہ گوشزد بوکودہ: (شمرہ نیدینم، اگر شیمی کوجہ برآر شیمی آمرہ نہ۔) ۴ اگر آمی برآرہ آمی آمرہ اوسہ کونی، شیمی او یہ آذوقہ ہینیمی۔ ۵ ولی اگر اونہ اوسہ نوکونی، او یہ نیشیمی، چونکی او مردای آمرہ بوگفتہ: (شمرہ نیدینم اگر شیمی کوجہ برآر شیمی آمرہ نہ۔)»

۶ یعقوب وورسہ: «چرہ او مردکہ بوگفتیدی کی ایتآ کوجہ برآرم دآریم، مرہ گرفتارہ درد سر بوکودیدی؟»

۷ اوشآن جواب بدیدی: «او مردای ہطو تنداتند از آمان و آمی خانوادہ پرس و جو کودی۔ وورسہ: (شیمی پثر، ہنوزم زندہ یہ؟ برآرہ دیگریم دآریدی؟) آمآنم اونہ سؤالہ جواب بدیم۔ آمآن کی نآنستیم آمرہ گہ: (بیشید شیمی کوجہ برآرم بأورید آیہ۔)»

۸ یہودا بوگفتہ: «او جوانہ می آمرہ اوسہ کون، آمآنم فوری راہ دکفیم تا ہمہ تآن، من، تو، آمی زاکآن از گرسنگی نیمیریم و زندہ بمآنیم۔ ۹ من خودم اونہ سلامتی یہ ضمانت کونم۔ مرہ بیسپر۔ اگر اونہ نآوردم و ترہ تحویل ند، اونہ گناہ تا زندہ ہم دکفہ می گردن۔ ۱۰ اگر زودتر آمرہ اوسہ کودہ بی، دو دفعہ بوشو بیم، واکردستہ بیم۔»

۱۱ اوشآنہ پثر یعقوب اوشآنہ بوگفتہ: «ہسہ کی وا اٹوبی بہ ایچہ آمی زمینہ بہترین محصولاتہ شیمی خورجینہ دورون دوکونید و او مردکہرہ پیشکش ببرید؛ ایچہ کندر و اسفند، ایچہ عسل، ادویہ و پستہ و بادام۔ ۱۲ دو برابرم پول شیمی آمرہ ببرید، آپولی ہم کی شیمی کیسہ دورون نہہ بو، واکردآنید۔ نوکونہ کی اوشآن اشتباہ بوکودہ بید۔ ۱۳ شیمی برآرم شیمی آمرہ ببرید، ویریزید، بیشید او مردکہ ورجہ۔ ۱۴ خدایہ قادرمطلقم شمرہ او مردکہ ورجہ لطف و عنایت بوکونہ کی بنیامین و شیمی برآرہ دیگرم آزاد بہہ۔ منم اگر قرارہ می زاکآنہ نیدینم، بدہ نیدینم۔» ۱۵ پس اوشآنم ہر چی پیشکش بو، دو برابر پولہ آمرہ اوسدیدی، بنیامین آمرہ بوشویدی مصر، یوسف ورجہ۔ ۱۶ ہطو کی یوسف بنیامین اوشآنہ آمرہ بیدہ، خو خانہ پیشکارہ بوگفتہ: «آ مردآنہ ببر بہ خانہ، حیوانی سر ووینید، غذا چآکونید کی اوشآن می آمرہ ناہار خوریدی۔» ۱۷ پیشکارم ہر چی کی یوسف بوگفتہ بو، انجام بدہ، اوشآنہ ببردہ یوسف خانہ۔

۱۸ وختی کی اوشانہ ببردیدی یوسف خانہ دورون، بترسه بیدی. همدیگره بوگفتیدی: «آمره باوردیدی آیه او پوله وستی کی بار اول آمی خورجینه دورون نهه بو. کی وخت بدآرید امره حمله بوکونید، امره خوشانه برده بوکونید و آمی خراانه صاحب ببید.»

جشنی یوسف خانہ دورون

۱۹ پس یوسف خانہ دروازه جلو کی اونه پیشکاره بیده بیدی، بوگفتیدی: ۲۰ «آقا، بار اول راستی راستی بمو بیم خوراک بیهینیم. ۲۱ به استراحتگاه کی فرسه بیم، آمی کیسه واکودیم، هر کسه پول اونه کیسه دهان دورون نهه بو. پس آمی امره اونه واگردانه بیم. ۲۲ پوله بیشتری هم باوردیم کی آذوقه بیهینیم؛ نانیم آمی پوله کی آمی کیسه دورون بنه بو.»

۲۳ یوسف پیشکارم اوشانہ بوگفته: «پریشان نیبید، نترسید. شیمی خدا و خدایه شیمی اجداد بو کی گنجی شیمی کیسه دورون بنه بو. پوله گندمه کی من فیگفته بوم.» پس بوشو اوشانہ برار شمعون باورده اوشانہ ورجه.

۲۴ بعد از اونم اوشانہ برده یوسف خانہ دورون، آب باورده و اوشان خوشانه دس و پایه بوشستیدی. علوفه باورده اوشانہ الاغانه ره. ۲۵ چونکی بیشنوسته بید یوسف امره ناهار خوریدی، هر چی پیشکشی باورده بید دیچه بیدی کی وختی یوسف ظهر به خانه آیه، اونه تقدیم بوکونید.

۲۶ وختی کی یوسف به خانه بمو، هر چی کی پیشکشی باورده بید، دودستی اونه ره باوردیدی و اونه تعظیم بوکودیدی.

۲۷ یوسف اوشانہ امره احوالپرسی بوکوده، وورسه: «شیمی پتر کی از اون مره بوگفته بید، اونه احوال خوبه؟ زنده یه؟»

۲۸ اوشان جواب بدیدی: «شیمی بنده آمی پتر خوبه، هنوزم سلامتہ.» و تعظیم بوکودیدی.

۲۹ یوسف کی خو براره تنی بنیامین دینه، وورسه: «هنه شیمی کوجه برار کی مره بوگفته بید؟» بنیامین بوگفته: «پسرجان، خدا تره برکت بده.» ۳۰ یوسف کی از دیداره خو برار پریشان بوبوسته بو، جایه خلوتی دونبال گردستی کی بشه اوپه گریه بوکونه. بوشو خو اطاقه دورون و گریه بوکوده. ۳۱ وختی یوسف کی خو سر و صورته بوشوسته، بمو بیرون. خودشه جمع وجوره کوده و فرمان بده: «ناهار باورید.»

۳۲ یوسف ره سفره جه جدایی دیچه بید، اونه برار انم ایتا سفره دیگر. مصریانم کی اوپه غذا خوردن دبید، ایتا سفره دیگره سر. چونکی مصریان عبرانیانہ امره غذا خوردنه مکروه دانستیدی. ۳۳ یوسف براران سفره سر از پيله برار تا کوجه برار تترج همدیگره ورجه بینشته بید و اوشان هاج و واج همدیگره نیگاه کودیدی. ۳۴ وختی کی اوشانہ ره از سفره یوسف غذا دوکودن دبید، بنیامین غذایه پنج برابر بیشتر از اوشانہ دیگر دوکودیدی. اوشانم شاد و خوشحال اونه امره غذا بوخوردیدی.

یوسف جام نقره خورجینه دورون

۴۴^۱ بعد از اون، یوسف خو خانه پیشکاره اطویی فرمان بده، بوگفته: «اوشانہ کیسه گندمه هطو پوره کون کی بتانید بوکوله گیرید ببرید. هر کسه پوله خرید گندم اونه کیسه دورون بنه. ۲ اونم می جام نقره یه، پوله خرید گندمه امره بنه کوجه براره کیسه دورون.» پیشکارم هر چی یوسف بوگفته بو هو کاره بوکوده.

۳ هوا کی روشنه بوستن دبو، اوشان خوشانه الاغانه امره راه دکفتیدی. ۴ ولی اوشان از شهر دور نوبوسته بید کی یوسف خو پیشکاره بوگفته: «فوری بوشو اوشانہ دونباله سر هطو کی به اوشان فرسه یی، بوگو کی (چره خوبی یه، بدی امره جواب بدیدی؟ ۵ چره می اربابه جام نقره یه کی اونه امره شراب خوره و طالع دینه شیمی امره بردن دریدی؟ کاره بدی بوکودیدی.»

۶ پیشکار وختی به اوشان فرسه، هر چی کی یوسف بوگفته بو، اوشانه بوگفته. ۷ ولی اوشان بوگفتیدی: «آن چی حرفی ایسه کی زتن دری؟ حاشا کی امان شیمی غلامان دوزدی بوکونیم! ۸ امان پوله گندمه کی پیشتر اُمی کیسه دورون دبو، از کنعان، پس باوردیم، چوطو تانیم از شیمی اربابه خانه طلا و نقره دوزدی بوکونیم؟ ۹ اگر جام نقره یه هر کسه کیسه دورون بیآفتی، اون میره. امانم شیمی اربابه غلام بیم.»

۱۰ پیشکارم قبول بوکوده بوگفته: «هر چی کی شومان گیدی. هر کسه ورجه کی جام پیدا ببه، اون غلامه می اربابه. شومانم تقصیری نآریدی، آزادیدی کی بیشید.»

۱۱ اوشانم خوشانه کیسه فوری بیزیر باوردیدی واکودیدی. ۱۲ پس پیشکارم اول پيله برآره کیسه دورونه جوستجو بوکوده، فرسه به کوجه برآرهشین و جام، بنیامین کیسه دورون دینه. ۱۳ اوشان از شدت اصبانیت خوشانه لیباسانه پاره بوکودیدی، خوشانه الاغانه بار دوستیدی، واکردستیدی بمویدی به شهر. ۱۴ یوسف هنوزم خو خانه دورون ایسه بو کی یهودا خو برآرانه امره شیدی خانه دورون، اونه پا زیر کفیدی زمینه رو.

۱۵ یوسف اوشانه بوگفته: «آن چی کاری بو، کی بوکودیدی؟ نآنستیدی کی مردی مره مأنستن تانه پیشگوی بوکونه دوزده بشناسه؟»

۱۶ یهودا جواب بده: «د اُمی سروره چی تانیم بیگیم؟ چی تانیم بیگیم؟ چوطو تانیم بیگیم کی بی گناه ایسیم؟ خدا بو کی شیمی غلامانه گناه آشکاره کوده، هسه واکردستیم کی بیگیم امان همه تان اونه امره کی جام اونه کیسه دورون پیدا بوبوسته، شیمی غلامانیم.»

۱۷ ولی یوسف بوگفته: «نه، آ کاره نوکونم. فقط اون کی جام، اونه کیسه دورون پیدا بوبوسته می غلامه. شومان همه تان آزاد ایسیدی، به سلامتی واکردید بیشید شیمی پتره ورجه.»

۱۸ یهودا ایچه جلوتر بوشو بوگفته: «سرور، اجازه بدن شیمی غلام شیمی امره حرف بزنه. و از شیمی غلام خشمگین نوابوستن. دانم کی فرعونه مأنستن قدرت داری.»

۱۹ «سرور، از شیمی غلامان وورسه بی: (پتر یا برآری دآریدی؟) ۲۰ امانم جواب بده بیم کی (پتره سالمندی دآریم، ایتا برآره نوجوان کی اونه سالهایه پیری دورون به دنیا بمو. کی اونه برآرم بمرده، اون تنها یادگار خو مار ایسه کی باقی بمأنسته. اونه پترم اونه خیلی دوست دآره). ۲۱ بعد از اونم امان شیمی غلامانه بفرمأستید: (اونه باورید می ورجه کی خودم اونه بیدینم). ۲۲ امانم اُمی سروره بوگفتیم کی او جوان نتانه از خو پتر جدا ببه. چونکی آ کار، اونه پتره مردنه امره یکی به. ۲۳ ولی شومان شیمی غلامانه بفرمأستیدی کی: (تا شیمی کوجه برآره شیمی امره آیه نآورید، مره نیدینیدی). ۲۴ وختی امان شیمی غلامان اُمی پتره ورجه بوشویم، هر چی کی شومان اُمی سرور بوگفته بید، اونه ره بوگفتیم. ۲۵ بعد از اون می پتر بوگفته: (واگردید بیشید و آذوقه بیشتری بیهنید). ۲۶ ولی امان بوگفتیم: (نتانیم بیشیم. مگر اُمی کوجه برآره اُمی امره ببریم، تانیم بیشیم، ولی نتانیم او مردکه بیدینیم، مگر آنکی اُمی کوجه برآرم اُمی امره بآیه). ۲۷ اُمی پتر، امره بوگفته: (دآنیدی کی می زن دوتا پسر می ره به دنیا باورده. ۲۸ ایتا از اوشان از می ورجه بوشو بی شک اونه جانوره درنده بی پاره پاره بوکوده، و د اونه نیدم. ۲۹ اگر ایتانیم از من فیگیرید، بلایی اونه سر بآیه، از غصه مره می سره مویه سفیده امره به گور بریدی.)

۳۰ «اون می پتره نفسه. پس اگر هسه واکردم اونه می پتره ورجه نبرم، ۳۱ بیدینه کی اونه اُمی امره نآوردیم، در جا دق کونه. اَطویی امان شیمی غلامان اُمی پتره سره سفیده مویه به گور اوسه کونیمی. ۳۲ من، شیمی غلام، می پتره ورجه آ پسره سلامتی به تضمین بوکودم، بوگفتم: (اگر واکردم و تی پسره می امره نآورم، آ گناه تا ابد دکفه می گردن!) ۳۳ پس هسه، شیمی غلامه اجازه بدن به جایه بنیامین به غلامی شیمی ورجه بیسم و برده می سرور بیم، اجازه بدن آ جوان خو

برآرانه امره واگرده. ۳۴ چوطو تانم واگردم می پیره ورجه، اگر بنیامین می امره نبرم؟ وانال می پیره درد و رنجه مردنه کی اونه سر آیه بیدینم.»

یوسف خودش به خو برآران گه «من یوسفم»

۴۵^۱ یوسف دِ نتانستی خوره بدآره اوشانه ورجه گریه نوکونه، فریاد بزه: «همه کسه بیرونه کونید.» هیچ کس دِ اویه نیسه بو، وختی کی یوسف کره خودشه معرفی کودن دبو. ۲ اون چنان شیون کونان گریه کودی کی مصریان ایشونستیدی و فرعونه خانه آدمانم باخبر بویوستیدی.

۳ یوسف خو برآرانه بوگفته: «منم، یوسف! هنوزم می پیر، زندهیه؟» ولی اونه برآرانه زبان بند بَمو بو کی نتانستیدی جواب بدید، چونکی از اون بترسه بید. ۴ یوسف بوگفته: «بأیید جلوتر می ورجه.» وختی کی اوشان بوشوییدی اونه ورجه، بوگفته: «من شیمی برآرم یوسف، هونی ایسم کی اونه به مصر بوفروختیدی. ۵ هسه دِ پریشان نیبید دِ خودتانه سرزنش نوکونید کی مره بوفروختیدی. چونکی آدمانه نجاته جانه وستی بو کی خدا مره پیشتر از شومان اوسه کوده آیه. ۶ چونکی دو ساله آ سرزمینه دورون قحطی بَمو، پنج ساله دیگرم نه کاشتی به نه برداشتی. ۷ ولی خدا مره پیشتر از شومان اوسه کوده آیه کی شیمی نسله زمین سر زنده بدآره و نجاته عظیمی به دست باورید. ۸ پس شومان نیبید کی مره آیه اوسه کودیدی، بلکی خدا بو. مره مشاور فرعون، سرپرسته اونه خانه و فرمانروایه تمامی به سرزمینه مصر بوکوده.

۹ «هسه هر چی زودتر واگردید، بیشید می پیره ورجه بیگید: (تی پسر یوسف، بوگفته: «خدا مره فرمانروایه سراسره مصر بوکوده. فوری ویریزه، بیأ می ورجه! ۱۰ تو، تی زاکان، تی نوه نتیجه، تی تمامه گاو و گوسفندانه امره، و هر چی کی داری، سرزمینه جوشن دورون هیه می دور و ور زندگی بوکونید و می نزدیکی بیسید. ۱۱ اویه من از تو نگهداری کونم، چره کی پنج ساله دیگرم قحطی به، اگر آ کاره نوکونی، تو، تمامه تی فکه فامیله امره محتاج بیبید.»»

۱۲ «شومان خودتان دِن دریدی، می برآر بنیامین دِن دره کی شیمی امره حرف زَن درم. ۱۳ از احترامی کی مصر دورون دارم و از هر چی کی بیدهیدی می پیره خبر بدید. هر چی زودترم اونه اوسنید، باورید آیه.» ۱۴ بعد از اون گریه کونان خو برآر بنیامین بغله کوده، همدیگره امره گریه بوکودیدی. ۱۵ یوسف خو برآرانه امره گریه کونان روبوسی بوکوده، اوشانم اونه امره درده دلیل بوکودیدی.

دعوته یعقوب به مصر

۱۶ وختی آ خبر کی یوسف برآران بَمویدی به گوش فرعون و اونه درباری یان فرسه، همه تان شادی بوکودیدی.

۱۷ فرعونم یوسف بوگفته: «تی برآرانه بوگو (خوشانه چهارپایانه بار بوکونید واگردید، بیشید به سرزمینه کنعان. ۱۸ تی پیره اونه تمامه فکه فامیله امره باورید مصر، منم پورحاصلترینه کشتزاره مصر شمره فدمه کی از محصولاته فراوانه اون، بهره ببرید.) ۱۹ بوشو، تی برآرانه بوگو: (خوشانه پیر و خوشانه زن و زاکانه آوردنه وستیم از مصر ارا به اوسنید، ببرید، اوشانه باورید آیه. ۲۰ شیمی ملک و املاکه وستیم نیگران نیبید، چونکی مالکه بهترین املاکه مصر بیدی.»»

۲۱ پس یعقوب پسرانم هو کاره کونیدی، یوسفم به فرمانه فرعون اوشانه ارا به و آذوقه سفرم فده. ۲۲ به هر کدومه از اوشانم ایدس لیباسه تازه فده، ولی بنیامین سیصدتا سکه یه* نقره و پنج دس لیباسه نو فده. ۲۳ ده بار الاغ بهترین محصولاته مصر، ده بار ماده الاغ گندم و آذوقه سفر خو پیره وستی اوشانه امره راهی کونه. ۲۴ بعد از اون اوشانه اوسه

* به عبری شکل

کودہ، شوئون دیبید اوشانہ بوگفته «راہ دورون ہمدیگرہ آمرہ ناسازگاری نوکونید!» ۲۵ پس اوشان از مصر واگردستیدی بوشوییدی سرزمینہ کنعان خوشانہ پٹر یعقوب ورجہ.

۲۶ و خوشانہ پٹرہ بوگفتیدی: «یوسف ہنوزم زندہیہ! حاکمہ سرتاسرہ سرزمینہ مصر بوبوستہ!» یعقوب پریشانہ بوستہ، تنانستی اوشانہ حرفانہ باور بوکونہ. ۲۷ ولی وختی ہر چی یوسف اوشانہ بوگفته بو اونہرہ بوگفتیدی، و یعقوب خو چشمہ آمرہ اراہیانی کی یوسف اونہ بردنہ وستی اوسہ کودہ بو، بیدہ، اونہ دیل روشنہ بوستہ. ۲۸ یعقوب بوگفته: «د باور بوکودم کی می پسر یوسف زندہیہ، شمشہ اونہ ورجہ تا کی پیش از می مردن اونہ بیدینم.»

یعقوب بوشو مصر

۴۶ ۱ پس یعقوب ہر چی کی داشتی خو آمرہ اوسکہ راہ دکفتہ، بوشو فرسہ بثرشبع، خو پٹر، اسحاق خدارہ قربانی بوکودہ. [اسرائیل یعقوب نامم ایسہ.] ۲ شب رویا میان خدا یعقوب آمرہ حرف زنہ، ایشنہ: «یعقوب! یعقوب!»

یعقوب جواب بدہ «ایہ ایسم.»

۳ جواب ایشنہ: «منم خدا، خدایہ تی پٹر. از سفر بہ مصر ترسی نواداشتن، چونکی خودم اوہ از تو قومہ بزرگی بہ وجود آورم. ۴ من تی آمرہیم ہمدیگرہ آمرہ شیمی مصر، بدان کی من خودم ترہ واگردانم، یوسفم خو دستہ آمرہ تی چشمانہ دودہ.»

۵ یعقوبم از بثرشبع راہ دکفتہ، اونہ پسران خوشانہ پٹر یعقوب، خوشانہ زن و زاکانہ آمرہ، اراہیانی کی فرعون اوشانہ بردنہ وستی اوسہ کودہ بو سوارہ بوستیدی. ۶ اوشانم خوشانہ گلہ رمہ، مال و منالم کی کنعان دورون داشتیدی، اوسکیدی. یعقوبم تمامہ خو ایل و تبارہ آمرہ بوشوییدی مصر. ۷ یعقوب تمامہ خو فامیلہ خو آمرہ ببردہ مصر اوشانہ آمرہ خو پسران خو نوبہ پسری خو دختران خو نوبہ دخترییم اونہ آمرہ بہ مصر بوشوییدی.

دیدارہ یعقوب یوسف آمرہ

۲۸ یعقوب خو پسر یهودایہ پیشتر از خودش اوسہ کودہ کی یوسف وورسہ از کو طرف وابیشیم کی بہ جوشن فرسیم. وختی کی دور و ورہ جوشن فرسہ بید، ۲۹ یوسف فرمان دہہ کی خودشہ اراہیہ باورید، سوارہ بوستہ بوشو جوشن خو پٹر یعقوب پیشواز. یوسف ہطو کی بہ خو پٹرہ ورجہ فرسہ دس توکیدی ہمدیگرہ گردن، گریہ کونہ. ۳۰ یعقوب یوسف بوگفته: «ہسہ د حاضریم بیمیرم، چونکی می چشمانہ آمرہ بیدم کی تو زندہ ایسی.»

۳۱ یوسف خو برارانہ و خو پٹرہ فکہ فامیلہ بوگفته «ہسہ وا بشم فرعونہ ورجہ اونہ بگم کی (می براران و می پٹرہ فکہ فامیل کی کنعان ایسہ بید بموییدی می ورجہ). ۳۲ و اونہ خبر بدم کی (چوپانان و گاوداران ایسیدی کی خوشانہ گلہ رمہ و ہر چی داشتیدی خوشانہ آمرہ باوردیدی). ۳۳ پس فرعون شمرہ دوخوانہ، وورسہ کی (چی کارہ ایسیدی؟) ۳۴ اونہ جواب بدید: (امان شیمی غلامان از نوجوانی گلہدار بیم، ہو کاری ایسہ کی امی ابااجدادم انجام دیدی). بعد از اون اجازہ داریدی کی جوشن دورون زندگی بوکونید، چونکی مصریان چوپانانہ مکروہ دانیدی.»

یعقوب فرعونہ برکت دہہ

۴۷ ۱ یوسف بوشو فرعونہ بوگفته: «می پٹر و می براران، خوشانہ گلہ رمہ آمرہ و ہر چی کی داشتیدی اوسکیدی از سرزمینہ کنعان بموییدی، ہسہ جوشن دورون ایسہ بیدی.»

۲ یوسف بوشو، از میانہ خو برآران، پنج نفرہ برده فرعونہ ورجہ. ۳ فرعون اوشانہ وورسہ: «چی کارہ ایسیدی؟» اوشانم فرعونہ جواب بدیدی: «امان شیمی غلامان امی آباجدادہ مأنستن چوپانیم» ۴ و بوگفتیدی: «بمویم مصر زندگی بوکونیم، چونکی امان شیمی غلامان علفزاری کنعان دورون امی گوسفندانہرہ نأریمی. کنعان میان خوشکسالی بیداد کونہ، پس ہسہ خواہش کونیم شیمی غلامانہ اجازہ بدی جوشن دورون ساکن بیید.»

۵ فرعونم یوسف بوگفتہ: «پس تی پئر تی برآرانہ امرہ بموییدی تی ورجہ، ۶ سرزمینہ مصرم تی چشم جلو پهنہ، هر جایہ کی دانی بہتر ایسہ اوشانہ فدن، اوشانہ ببر جوشن دورون ساکن بوکون. هر کدامہ از اوشانم کی کاردان و شایستہ ایسہ، می گاوداران و گلہ داران بیید.»

۷ یوسفم خو پئر برده بہ حضورہ فرعون، یعقوبم فرعونہ برکت بدہ. ۸ فرعون از اون وورسہ: «چن سال داری؟» ۹ یعقوب بوگفتہ: «صد و سی سالہ کی زمینہ سر کرہ کوچ کودن درم، عمری کوتاہ، پُر از درد و رنجہ کی بہ طولہ عمر کوچ کودنہ می اجدادم فرسہ.» ۱۰ یعقوب فرعونہ برکت بدہ، واگردستہ بوشو بیرون. ۱۱ یوسفم هوطو کی فرعون بوگفتہ بو، خو پئر و برآرانہ بہترین جایہ مصر، رعمسيس میان سامان دہہ، و اویہ ملکی فدہ. ۱۲ خوراکہ کافییم خو پئر و برآران و اوشانہ اہلہ خانہرہ فراہم کونہ.

سالہ قحطی و حاکمیتہ یوسف

۱۳ اویہ قحطی روز بہ روز سختترہ بوستی طوری کی بی خوراکہ و خوشکسالی مردمہ سرزمینہ مصر و کنعان از بین بردن دبوو. ۱۴ یوسفم تمامہ پولی کی مردمہ مصر و کنعان خرید گندمہ وستی فدہ بید باورده فرعونہ قصرہ دورون. ۱۵ وختی کی مردمہ مصر و کنعان پول تمامہ بوستہ، مردمہ مصر بموییدی یوسف ورجہ بوگفتیدی: «امرہ خورد و خوراک فدن، چرہ وا شیمی چشمہ جلو بیمیریم، ہسہ کی بی پولیم.»

۱۶ یوسف بوگفتہ: «ہسہ کی پول نأریدی، شیمی گاو و گوسفندہ باورید تا منم بہ جایہ شیمی حیوانان شمرہ گندم فدم.» ۱۷ پس خوشانہ حیوانانہ باوردیدی فدییدی یوسف، اونم بہ جایہ اسبان و گوسفندان و بوزان و گاوان و الاغان، اوشانہ خورد و خوراک فدہ. او سال، اوشانہ، بہ جایہ حیوانانی کی فدہ بید خورد و خوراک کافی فدہ.

۱۸ وختی کی سال بہ آخرہ فرسہ، سالہ بعد بموییدی یوسف ورجہ بوگفتیدی: «سرور از شومان چی پنہان کی امی دار و ندار تمامہ بوستہ، حیوانانم کی تیشین بوبوستیدی، امی رہ چیزہ باقی نمأنستہ بہ جز امی جان و امی زمین. ۱۹ چرہ وا امان امی زمینان، شیمی چشمہ جلو نابود بییم؟ امرہ، امی زمینہ کشت کارہ امرہ بہ جایہ خورد و خوراک بیہین کی امان، امی زمینہ کشت کارہ امرہ فرعونہ شین بییم. امرہ بذر فدن کی زندہ بمأنیم، نیمیریم، امی زمینم ویران نہ.»

۲۰ پس یوسفم تمامہ کشتزارانہ مصر فرعونہرہ بیہہ. تمامہ مصریانم خوشانہ زمینانہ بوفروختیدی، چونکی خوشکسالی بیداد کودی. تمامہ سرزمینہ مصر فرعونہ شین بوبوستہ. ۲۱-۲۲ یوسفم بجز کاهنان تمام مردمہ سراسرہ مصر بہ بندگی برده. ولی کاهنانہ زمینہ نیہہ، چونکی اوشان سہمی یہ ثابتی از فرعون فیگفتیدی، ہنہ وستی خوشانہ زمینہ نوفروختیدی، چونکی خورد و خوراکہ کافی داشتیدی.

۲۳ یوسف مردمہ بوگفتہ: «ہسہ کی شمرہ شیمی زمینہ امرہ فرعونہرہ بیہم، شمرہ بذر فدم کی بیشید کشت کار بوکونید. ۲۴ ولی از بردآشتہ محصول، یک پنجومہ فرعونہ فدید، چہار پنجومہ دیگرم بذرہ سالہ بعد و خورد و خوراکہ شیمی خانوادہ و شیمی زاکان بہ.»

۲۵ مردمم بوگفتیدی: «شومان آمره محبت بوکودید آمی زندگی یه نجات بدیید. امانم فرعونہ شین بیمی.» ۲۶ پس یوسفم قانونی سرزمینہ مصر دورون بنہ، کی تا به ایمروزم باقی بمأنسته، کی یک پنجومه بردأشته محصول، فرعونہ شین ایسه. فقط کاهنأنه زمین بو کی فرعونہ شین نوبوسته.

یعقوب وصیت کونه

۲۷ پس بنی اسرائیلیم ناحیہ یه جوشن میان ساکن بوبوستیدی، اویہ ملکی به دست بأوردیدی و زاد و ولده بوکودیدی و فراوانه بوستیدی. ۲۸ یعقوبم ۱۷ سال مصر میان زندگی بوکوده، صد و چهل و هفت ساله دأستی. ۲۹ وختی کی یعقوب مردن وخت فرسه، خو پسر یوسف دوخوآده بوگفته: «اگر مره دوست دأری، می آمره عهدی دؤد کی می آمره وفادار بمأنی و مره مصر دورون دفن نوکونی. ۳۰ بلکی وختی می اجداده آمره یکی بوبوستم، مره از مصر بیرون ببری اوشأنه کنار دفن بوکونی.» یوسفم بوگفته: «هر چی کی بوگفتی بجا آورمه.» ۳۱ یعقوب بوگفته: «می ره قسم بوخور.» یوسف قسم بوخورده. یعقوبم هوطو کی به خو عصا تکیه بوکوده بو شکرگزاری بوکوده.

یعقوب یوسف پسران برکت دهه

۴۸ ۱ روزگاری بوگذشته، یوسف خبر بدیدی کی: «تی پئر مریضه.» اونم خو دوتا پسران منسی و افرایم خو آمره اوسده بوشو دیدنه خو پئر. ۲ هطو کی یعقوب بوگفتیدی: «تی پسر یوسف آمون دره تی ورجه.» یعقوب خو تمامه قوته آمره ویریشته خو رختخوابه دورون بینیشته.

۳ یعقوب یوسف بوگفته: «خدایه قادرمطلق بو کی شهره لوز، سرزمینہ کنعان میان بر من آشکاره بوسته مره برکت بده. ۴ مره بوگفته: (تره نسلی فراوان و بارور کونمه. از تو قومأنه فراوانی به وجود آورمه. بعد از خودت، آ سرزمینہ ملکیتہ ابدی یه تی زاکأنه بخشمه.) ۵ پس هسه کی آ دوتا پسر پیش از می آمونه به آیه، مصر دورون تره به دنیا بموییدی، افرایم و منسی می پسران رئوبین و شمعون مأنستن می شین ایسیدی. ۶ هر زاکه دیگری کی بعد از اوشأن تره به دنیا بآیه، تی شین بیدی. زمینہ اوشأنه ارثی یه، سهمی ایسه از سهمہ منسی و افرایم. ۷ تی مار راحیل وختی کی از فدآن واگردستن دوپوم سرزمینہ کنعان دورون دور و وره افرات بمرده، منم اونه هویه دفن بوکودم» (افرات همان بیت لجم ایسه).

۸ وختی یعقوب یوسف زاکأنه بیده وورسه: «أشأن تی زاکأنیدی؟»

۹ یوسف خو پئر بوگفته: «أشأن می پسرأنیدی کی خدا آیه مره بیخشه.»

بعد از اون یعقوب بوگفته: «اوشأنه بأور می ورجه کی اوشأنه برکت بدم.»

۱۰ یعقوب چشمان پیری وستی سونوکودی نتأنستی خوب بیدینه، پس هنه وستی یوسف خو پسرأنه ببرده جلوتر. یعقوب اوشأنه بغله کوده ماچی بده. ۱۱ یعقوب یوسف بوگفته: «هرگز فکر نوکودیم کی تره دوباره بیدینم، هسه خدا مره رحمت بوکوده کی تی زاکأنم بیدمه.»

۱۲ یوسفم خو زاکأنه کی یعقوب جلو نیشته بید ویریزأنه، خو پئر تعظیم بوکوده. ۱۳ یوسفم خو زاکأنه دسه گیره اوشأنه طوری یعقوب جلو به پا دأره کی یعقوب خو راسته دسه بنه منسی سر، خو چپه دسه بنه افرایم سر، اوشأنه ببرده جلوتر خو پئر ورجه. ۱۴ ولی یعقوبم خو دسه راسته نهه افرایم سر کی کوچه پسر بو، خو چپه دسه نهه منسی سر کی پیلہ پسر بو.

۱۵ اون یوسف برکت بده و بوگفته: «هو خدایی کی می پئر و می جد و آباد ابراهیم و اسحاق اونه آمره زندگی بوکودیدی تی پسرأنه برکت بده خدایی کی تمامه عمر تا به ایمروز مره شبأنی بوکوده. ۱۶ فرشته یی کی مره از هر بدی

آزاده کوده، اَشْأَنه برکت بده. اَطْوِی بیبه کی اَشْأَن می نامه، می جد و آباد ابراهیم و اسحاق نام زنده بدآرید، از اوشْأَن قومی فراوان زمین سر به وجود بآیه.»

۱۷ وختی کی یوسف بیده خو پِئره راسته دس افرایم سر نَهه، ناراحته بوسته، پس خو پِئره دسه بیگفته کی از افرایم سر اوسنَه بَنه منسی سر. ۱۸ خو پِئره بوگفته: «پِئَر، تی راسته دسه بَنه منسی سر، اونه کی می پیله پسره.»

۱۹ ولی اونه پِئَر قبول نوکوده بوگفته: «پسر جان من دأَنم چی کودن درمه. از اونم قومی بزرگ به وجود آیه ولی کوچی برآره قوم از اویتأ برآر، پیله تره به و از اونه زَاکْأَن، قومأنی فراوانی به وجود آیه.» ۲۰ پس اوشْأَنه هر دو نفره هو روز برکت بده بوگفته: «تی نام آمره قومه یعقوب همدیگره برکت دیهیدی، گیدی: (خدا تره افرایم و منسی مَأَسْتَن عاقبت بخیر بوکونه.)» اَطْوِی یعقوب افرایمه بالاتر از منسی قرار بده.

۲۱ یعقوب یوسف بوگفته: «من کره مَرْدَن درم، ولی خدا تی آمره ایسه، تره به تی سرزمینه آباجدادی وَاْگَرْدَأَنه. ۲۲ و من تره کی از تی برآران شایسته تری ملکی یه تره بخشم کی می شمشیر و کمانه آمره از عموریان فیگفتم.»

مَرْدَنه یعقوب

۲۹ سر آخر یعقوب وصیت بوکوده: «من کی میرم شم می اجداده ورجه، مره می اجداده ورجه دفن بوکونید. ۳۰ هو غاره دورون کی مزرعه یه مکفیله میآن، نزدیکه ممری سرزمینه کنعان میآن کی ابراهیم او دشت و غاره از عفرون هیتی بیبه بو کی خودشه مقبره بیه. ۳۱ هویه کی ابراهیم خو زنه آمره سارا و اسحاق، خو زن ربکا آمره دفن بوبوستیدی کی منم لیه یه هویه دفن بوکودم. ۳۲ غار و دشتی کی از هیتی پسرأنه ورجه بیبه بوبوسته بو.» ۳۳ یعقوب خو وصیته خو پسرأنه ره بوگفته، خو دس و پایه خو رختخوا به دورون درازه کوده بمرده بوشو خو آباجداده ورجه.

۱ یوسف گریه کونان خوره تَوَكَّه خو پِئره رو اونه ماچی بده. ۲ بعد از اونم خو طیبیأنه کی اونه خدمت کودیدی فرمان بده کی اونه ببرید مومیایی بوکونید. ۳ چهل روز مومیایی کودن کار دأشتی وختی کی چهل روز به آخر برسه، مردم مصر هفتاد روزه تمام عزاداری بوکودیدی. ۴ عزاداری کی تمامه بوسته، یوسف درباریأنه فرعونه بوگفته: «مهربانی بوکونید فرعونه بیگید: ۵ (می پِئَر مره قسم بده بوگفته: «من به زودی میرم. مره قبره دورون کی سرزمینه کنعان میآن دارم دفن بوکون.») اجازه بدن بشم می پِئره دفن بوکونم وَاْگَرْدَم.»

۶ فرعون بوگفته: «بوشو تی پِئره هوطو کی قسم بوخوردی، دفن بوکون.» ۷ پس یوسف بوشو کی خو پِئره دفن بوکونه و تمامه خادمینه فرعون درباری یان و تمامه وزیرأنه مصر اونه دونباله سر راه دکفتیدی. ۸ تمامه یوسف خانواده، اونه برآران، تمامه اونه پِئره فامیلأَنم اوشْأَنه دونباله سر دیبید، زَاکْأَن و اوشْأَنه گله رمه جوشن دورون باقی بمَأَسْتَنه بید. ۹ سواران، خوشْأَنه اسبأَن و اراهه یانه آمره، کاروانه بزرگی بو کی یوسف آمره راهی یه کنعان بوبوستیدی.

۱۰ وختی کی به خرمنگایه اَطَاد نزدیکه رودخانه یه اردن فرسیدی، گریه زاری یه پورسوزی آمره عزاداری کونیدی، یوسفم هفت روز تمام خو پِئره وستی ماتم بیگفته. ۱۱ وختی کنعانیانی کی اویه زندگی کودیدی عزاداری یه خرمنگایه اَطَاد بیدهیدی بوگفتیدی: «مصریأَن عزاداریه پورسوزی بر پا بوکودیدی.» هَنه وستی او محله نامه آبل مصرایم نام نیهیدی. ۱۲ یعقوب پسرأَن هوطو کی یعقوب وصیت بوکوده بو، اونه وصیته بجا باوردیدی. ۱۳ اونه ببریدی به سرزمینه کنعان غاره دورون کی مزرعه یه مکفیله میآن نزدیکه ممری کی ابراهیم او غار و دشته از عفرون هیتی بیبه بو، دفن بوکودیدی.

یوسفِ خو برآرآنہ دیلداری دہہ

۱۴ یوسفم کی خو پڑہ دفن بوکودہ، خو برآرآن و تمامہ اوشآنی کی اونہ آمرہ مراسمہ تدفینہیہ وستی بوشو بید واگردیدی شیدی مصر. ۱۵ وختی کی یوسف برآرآن دینیدی کی خوشآنہ پڑ بمرده، ہمدیگرہ بوگفتیدی: «اگر یوسف آمی دشمنی کودنہ وستی از آمان کینہ بہ دیل بدآرہ کی انتقام فیگیرہ، چی وا بوکونیم؟» ۱۶ ہنہ وستی یوسف پیغام بدیدی کی: «آمی پڑ پیش از مردن وصیت بوکودہ: ۱۷ یوسف وا اٹویبی بیگید: تی برآرآن کی تی آمرہ دشمنی و بدی بوکودیدی وا بیخشی. ۱۸ ہسہ خواہش کونیمی، گناہیہ بندگانہ خدایہ تی پڑہ بیخشی.» وختی کی یوسف اوشآنہ حرفآنہ بیشنوستہ، گریہ بوکودہ. ۱۸ یوسف برآرآنم بموییدی بگفتیدی یوسف پا زیر بوگفتیدی: «آمان د تی بندگانیم.» ۱۹ ولی یوسف اوشآنہ بوگفتہ: «نترسید، مگر من خدا جا سر نیشتم؟» ۲۰ شومان می آمرہ دوشمنی بوکودیدی، ولی ارادہیہ خدا، نیکویی بو و ایمروز اونہ بہ کمال فرسآنہ کی جانہایہ فراوانی یہ نجات بدہ. ۲۱ پس نترسید، من شومان و شیمی زاکآنہ احتیاجاتہ فراہم کونم، اٹویبی اوشآنہ آمرہ با مہربانی گفتگو بوکودہ کی اوشآنہ خیال راحت بہہ.

مردن یوسف

۲۲ یوسف خو پڑہ فامیلآنہ آمرہ مصر دورون ۱۱۰ سال زندگی بوکودہ. ۲۳ و سہ نسلہ افرایم بیدہ، منسی پسر، ماکیر زاکآن کی بہ دنیا بمو یوسف زانو سر بنہیدی. ۲۴ یوسف خو برآرآنہ بوگفتہ: «من بہ زودی میرمہ، ولی شومان یقین بدآرید کی خدا شمرہ یاری کونہ. شمرہ از آسرزمین بہ سرزمینی کی ابراہیم و اسحاق و یعقوب وعدہ بدہ بو، برہ.» ۲۵ یوسف یعقوب پسرآنہ وادار بوکودہ قسم بوخویرید و بوگفتہ: «یقین بدآرید، کی خدا شمرہ یاری کونہ، پس وا می استخوانآنہ از آیہ شیمی آمرہ ببرد.» ۲۶ یوسف ۱۱۰ سال داشتی کی بمرده، پس اونہ مصر دورون مومیایی بوکودیدی تابوتہ دورون بنہیدی.